Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: ”Peder Palladius' Danske Skrifter”, i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 470. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651350968544/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Euangelium Matthei. XI.

Bd6r PAa den ſamme tid/ ſuarede Jheſus/ oc ſagde/ Jeg priſer dig Fader/ oc Herre || offuer Himmelen oc Jorden/ At du haffuer ſkiult dette faar de Viſe oc Kloge/ oc obenbaret det faar de wmyndige. Ja Fader/ Thi det vaar ſaa behageligt faar dig. Alle ting ere mig offuergiffne aff min Fader. Oc ingen kender Sønnen/ vden allene Faderen/ Oc ingen kender Faderen/ vden allene Sønnen/ oc den ſom Sønnen vil det obenbare. Kommer hid til mig alle i ſom arbeyde oc ere beſuarede/ Jeg vil verquege eder. Tager mit Aag paa eder/ oc lærer aff mig/ Thi ieg er Bd6v ſactmodig/ oc || Ydmyg aff hiertet/ Saa ſkulle i finde Huile for eders hierte. Thi mit Aag er lideligt/ oc min Byrde er læt.

Den XXVII. Søn. eff. Tri.

Collect.

BArmhertige euige Gud himmelſke Fader/ Wi bede dig/ at du vilt opuecke oſſ/ at wi met al flid kunde vandre Chriſtelige i gode gerninger/ oc altid beſtyrckis formedelſt dig/ oc befindis i al Gudelighed/ Ved vor Herre Jheſum Chriſtum/ ſom met dig leffuer oc regnerer/ en ſand Gud fra euighed oc til euighed/ Amen.

Epiſtelen. II. Petri. I.

Bd7r DEr faare/ kære Brødre/ vil ieg det icke lade/ at minde eder altid paa ſaadant/ || Alligeuel at i vide oc ere ſtyrckede/ i den nærwerendis ſandhed. Thi ieg acter det at vere tilbørligt/ at opuecke oc paaminde eder/ ſaa lenge ſom ieg er i denne Bolig/ Thi ieg veed/ at ieg ſkal ſnarlige afflegge min Bolig/ Lige ſom oc vor Herre Jheſus Chriſtus haffuer obenbaret mig. Oc ieg vil gøre min flid/ at i alleuegne ſkulle haffue dette i hukommelſe effter min Død. Thi wi effterfulde icke kloge Fabel/ der wi kundgiorde eder vor

Herris Jesu Krafft oc tilkommelse. || Men wi haffue selff seet Bb 7v
hans Herlighed/ der hand fick ære oc priss af Gud Fader/ formedelst en røst som skede til hannem aff den store herlighed/ i saa maade/ Denne er min elskelige Søn i huilcken ieg haffuer behagelighed. Oc wi hørde denne Røst komme aff Himmelen/ der wi vaare met hannem/ paa det hellige Bierg.

Euangeli. Matthei. XVII.

OC sex dage der effter/ tog Jhesus Peder oc Jacob/ oc hans Broder Johannem || til sig/ oc førde dem Bb 8r
offuer en side op paa it høyt Bierg/ oc bleff forklaret faar dem. Oc hans ansicte skinde som Solen/ oc hans Klæder bleffue huide som it Liuss. Oc see/ da obenbaredis Mose oc Elias faar dem/ de talede met hannem. Da suarede Peder/ oc sagde til Jesum/ Herre/ Her er gaat at vere/ Vilt du/ da ville wi gøre tre Bolige/ Dig en/ Mose en/ oc Elias en. Der hand end saa talede/ see/ da offuerskuggede en klar Sky dem. Oc see/ en Røst aff skyen sagde/ Denne er min elskelige || Søn/ i huilcken jeg haffuer behagelighed/ hannem skulle Bb 8v
i høre. Der Disciplene hørde det/ fulde de ned paa deris Ansicte/ oc bleffue saare forferdede. Men Jhesus traadde frem til dem/ rørde ved dem/ oc sagde/ Staar op/ oc frøcter inted. Men der de opløffte deris øyen/ saae de ingen/ vden Jhesum alene. Oc der de ginge ned aff Bierget/ bød Jhesus dem/ oc sagde/ I skulle ingen sige denne Syn/ før end Menniskens Søn er opstanden fra de Døde. ||